

258B

dolenteria f. Quarant
dició del qui és dolent,
pi d'una persona dolenta, esp.
d'una criatura dolenta

dolentia f. Dolenteria.

doldre

doler v. intr. Daldre. | l'aver se
de doler d'alguna cosa, haver se'n de
penedir.

dolico-, forma preposada del mot
grec | dolixos Marq. h.: dolicocèfal,
dolicòpode.

dolicocèfal -a adj. Que té el cap
o crani allargat; d'un índex

7 dolichos